

qđ Ysa. is^o sup illud: Ad pplm terribiles etc. dicit glo. De pctm blasphemie opatu leui^o est. **R^o** dicitur qđ sicut s̄ dictus est: blasphemia opponit^r confessioni fidei. et id h̄z i se ḡuitatem infidelitatis. et aggrauat pctm si supueniat de restatio voluntatis. et adh̄ magi si prupat in vba sic et laus fidei auget p dilectione et confessione. Vñ cū infidelitas sit maximū pctm fm sui gen^o sic s̄ dcm ē: oñs ē qđ etiā blasphemia sit pctm maximū ad idē gen^o ptinēs et ipsū aggrauās. **A**d p̄mū ḡ dicitur qđ homicidium et blasphemia si cōparent fm oba in que peccatur: manifestū ē qđ blasphemia qđ ē directe pctm i deū p̄poderat homicidio qđ ē peccatū i primū. Si at̄ op̄et fm effectū nocēdi: sic homicidiū p̄ponderat: pl^o .n. homicidiū nocet p̄rio qđ blasphemia deo. s̄z ga i grauitate culpe magi attendit̄ intentio uoluntatis puerse qđ effect^o opis: ut ex s̄ dictis p̄z. iō cū blasphem̄ itēdat nocumētū i ferre honori diuino: simpliciter loquēdo ḡuit^r peccat qđ homicida. homicidiū tñ p̄mū locū tenet i penis i ter pctā i primū om̄issa. **A**d secūdu dicitur qđ sup illd ad Ep̄h. 4. Blasphemia tollat a vob. dicit glo. Pei^o ē blasphemare qđ piurāe. g. n. piurat n̄ dicit aut sentit aliqd falsū de deo sicut blasphem^o: s̄z deū adhibet testē falsi tati nō tāq̄ estimās deū eē falsū testē: sed tanq̄ sp̄s qđ de^o sup h̄ nō testificet p aliqd̄ euident̄ signū. **A**d t̄tiu dicitur qđ excusatio pcti est qđā circūstantia aggrauās oē pctm etiā ipsā blasphemā. et p tanto d̄ esse maximū pctm: ga quodlibet facit maius

Ad quartum sic pro

cedit. **V**ides qđ dānati nō blasphemēt. Deterretur .n. nūc aliq̄ malia blasphemādo p̄p̄ timore futuray penay. s̄z dānati has penas experiūt. vñ magis eas abhorret. ḡ mltomas gl̄ a blasphemādo p̄p̄scūt. **B**lasphemia cū sit ḡuissimū pctm ē maxie d̄meritōriū. sed in futura vita nō ē stat^o merēdi neq̄ d̄merēdi ḡ null^o erit loc^o blasphemie. **E**ccl̄iastes x̄i d̄ qđ i q̄cūq̄ loco lignū ceciderit: ibi erit **E**x qđ p̄z qđ p̄ hāc vitam hōi n̄ accrescit nec meritū nec pctm qđ n̄ habuit i hac vita. sed mlti dānabūt qđ i hac vita n̄ fuerūt blasfemi. ḡ nec i fut̄a vita blasphemabūt. **S**z ē est qđ dicit̄ Apoc̄l. iō. Estuauerūt hoies estu maḡ et blasphemauerūt nomē dñi h̄ntis ptātē sup has plagas. vbi dicit glo. qđ i inferno positi q̄

uis sciāt se p̄ merit^o puniri: dolebūt tamē qđ deus tātā potētiā habeat qđ plagas eis inferat h̄ aut̄ eēt blasphemia i p̄nti. ḡ et in futuro. **R^o** dicitur qđ sicut dictū ē: ad rōnē blasphemie ptinet̄ detestatio diue bonitatis. Illi at̄ qđ sunt i inferno retinebūt puerſā uoluntatez auersā a dei iusticia i h̄ qđ diligūt ea p̄ qđ puniūt. et vellēt eis vti si possēt. et odiūt penas qđ p̄ huiusmodi pctis infligūt: dolent tñ etiā d̄ pctis qđ misērūt: n̄ ga ipsi odiāt s̄z ga p̄ eis puniūt. **S**ic ḡ tal̄ detestatio diue iusticie ē i eis iterior cordis blasphemia. et credibile ē qđ p̄ resurrectionē erit in eis etiā vocal̄ blasphemia: sic in sc̄is vocalis laus dei. **A**d p̄mū ḡ dicitur qđ hoies detrent i p̄nti a blasphemia p̄p̄ timore penay q̄s se putāt euadē. s̄z dānati i inferno nō spant se posse euadē. et iō tanq̄ d̄spati ferūt ad oē ad qđ eis puerſa uolūtas suggerit. **A**d secūdu dicitur qđ mereri et demereri ptinet̄ ad statū vie: vnde bona i viatoribus sūt meritozia v̄l d̄meritoria: In b̄tis aut̄ bona n̄ sūt meritozia s̄z ptinet̄ ad eoz b̄itudinis p̄mū. et sicut mala i dānatis nō sūt demeritoria s̄z ptinet̄ ad dānatiōis penā. **A**d t̄tiu dicitur qđ qlibet in pctō mortali d̄cedē fert secū uolūtatē de testandi dīnā iusticia q̄tū ad aliqd. et fm h̄ poterit ei inesse blasphemia.

O **E**inde consi

drādū ē i sp̄ali d̄ blasphemia i sp̄m sc̄m. Et circa h̄ q̄runē quatuor. p̄ vtz blasphemia vel pctm i sp̄m sc̄m sit idem qđ pctm ex certa malicia. 2° de sp̄b^o hui^o pcti. 3° vtz sit irremissibile. 4° vtz aliquis peccare possit in sp̄m factū a p̄ncipio anteq̄ alia pctā cōmittat.

Ad primum sic pro

cedit. **V**ides qđ pctm i sp̄m sc̄m n̄ sit idē qđ pctm ex certa malicia. Pctm .n. i sp̄m sc̄m ē pctm blasphemie: ut p̄z Mat̄h. 12. sed nō oē pctm ex certa malicia ē pctm blasphemie. contingit .n. multa alia pctōz gnā ex certa malitia comitti. ḡ pctm i sp̄m sanctū nō est idē quod peccatū ex certa malicia. **P**eccatū ex certa malicia diuidit̄ 3 peccatū ex iqr̄tia et 3 peccatū ex ifirmitate. s̄z peccatū i sp̄m factū diuidit̄ 3 peccatū in filiū hōminis: ut p̄z Mat̄h. 12. ḡ peccatū i sp̄m sc̄m

hoīs q̄ ad blaffemiā i spm̄ sc̄m̄. ¶ **P.** Ber.
dic̄ i li° d̄ disp̄atiōe r̄ p̄cepto . q̄ nolle obe
dire ē resistē spm̄ sc̄o . Glo. etiā dic̄ leuit̄ . 7°
q̄ simulata p̄niā ē blaffemia spūs sc̄i . sc̄isma
etiā v̄r̄ directe oppōi spūs sc̄o p̄ quē ecclia
vn̄if . r̄ ita v̄r̄ q̄ nō sufficiēt tradāt̄ species
p̄cti i spm̄ sc̄m̄. ¶ **Sed** 5° ē q̄d̄ aug° dic̄ in li°
d̄ fide ad Pet̄ . q̄ illi q̄ d̄sp̄ant d̄ idulgētia
p̄ctōz : v̄l q̄ sine meritis de m̄ia dei p̄sumūt
peccāt̄ i spm̄ sc̄m̄. Et i enchiridion̄ dic̄ q̄ q̄
in obstinatōe mēt̄i diē claudit̄ extremū : reus
ē p̄cti i spm̄ sc̄m̄. Et i li° d̄ v̄bis d̄ni . d̄r̄ q̄ in
p̄niā ē p̄ctm̄ i sp̄itū sc̄ctū . Et i li° d̄ fm̄one
d̄ni in mōte . d̄r̄ q̄ inuidie facib° frat̄nitatem
ipugnare ē peccatū i sp̄itum sc̄m̄ . Et in li°
d̄ vnico bap. dic̄ q̄ q̄ veritatē r̄tempnit̄ : aut
circa fires malign° ē qb° vitas reuelat̄ aut
circa deū igrat° cui° i sp̄itōe ecclia i struit̄
r̄ sic v̄r̄ q̄ peccet i sp̄itū sc̄m̄. ¶ **R.** dicen
d̄uz q̄ fm̄ q̄ p̄ctm̄ i spm̄ sc̄m̄ 3° mō accipit̄ :
v̄nienit̄ p̄dicte sp̄s ei assignat̄ q̄ distiguūt̄
fm̄ reuocatiōe ul' r̄ceptū eoz p̄ q̄ p̄t̄ homo
ab electiōe p̄cti i p̄d̄iri . q̄ qd̄ ē v̄l ex parte
d̄ni iudicy : ul' ex pte donoz ipi° . ul' etiā ex
p̄te ipi° p̄cti . Avertit̄ . n. hō ab electiōe pec
cati ex cōsideratiōe d̄ni iudicy qd̄ h̄z iusticiā
cū m̄ia . r̄ p̄ sp̄m̄ q̄ cōsurgit ex cōsideratiōe
m̄ie r̄mittēt̄ p̄ctā r̄ p̄niat̄ bona . r̄ h̄ tollit̄
p̄ d̄sp̄atiōez . Et iter p̄ timorē q̄ iurgit ex cō
sideratiōe d̄ne iusticie puniētis p̄ctā . r̄ hoc
tollit̄ p̄ d̄sp̄atiōez : dū . f. aliqs p̄sumit se gl̄iaz
posse adipisci sine merit̄ : v̄l veniā sine p̄niā
Dona at̄ dei qb° retrahimur a p̄ctō sūt duo
Quoz vnū e agnitio vitat̄ : 3° qd̄ penit̄ ipug
natio vitatis agnate : dū . f. aliqs vitatem
fidei agnitā ipugnat ut licēt̄ peccet . Aliud
ē auxiliū iterioris gr̄e . 3° qd̄ ponit̄ inuidia
frat̄ne gr̄e : dū . f. aliqs nō solū inuidet̄ p̄sone
fr̄is s̄z etiā inuidet̄ gr̄e dei crescenti i mūdo .
Ex pte v̄o p̄cti duo sūt q̄ hoīem a p̄ctō r̄tra
here p̄nt̄ . Quoz vnū ē iordinatio r̄ turpitu
do act° . cui° cōsideratō iudicē solz i hoīe peni
tēt̄iā d̄ p̄ctō r̄missio . r̄ 3° p̄cti ip̄niā : n̄ qd̄
eo mō q̄ dic̄ p̄manēt̄ i p̄ctō vsq̄ ad mortē
sicut̄ s̄ ip̄niā accipiebāt̄ . sic . n. non eēt̄ sp̄ale
peccatū s̄z qd̄ p̄cti circūstātia : s̄z accipit̄ h̄
ip̄niā fm̄ q̄ ipoztat̄ p̄positū non penitendi .
Aliud at̄ ē paruitas et breuitas boni qd̄ q̄s
i p̄ctō q̄rit̄ : fm̄ illd̄ R. o. 6° . Quē q̄ fructum
habuist̄ tūc i illis i qb° nūc erubescit̄ . cuius
cōsideratio iudicē solet hoīez ad h̄ q̄ ei° volū

tas i p̄ctō n̄ firmet̄ . r̄ h̄ tollit̄ p̄ obstinatōez :
qm̄ . f. hō firmat̄ suū p̄positū i h̄ q̄ p̄ctō iher̄
at̄ . Et d̄ his duob° d̄r̄ Jere . 8° . Nullus ē qui
agat p̄niāz sup̄ p̄ctō suo dicēs : qd̄ feci q̄stuz
ad p̄mū . Dēs uerū s̄ ad cursū q̄ equ° ipe
tu vadēs ad plū : q̄stū ad secūdū . ¶ Ad p̄i
mū q̄ dicēdū q̄ p̄ctm̄ d̄sp̄atiōis vel p̄supti
onis nō cōsistit in h̄ q̄ dei iusticia v̄l m̄ia nō
credat̄ : s̄z in h̄ q̄ r̄enat̄ . ¶ Ad secūdū dicē
dū q̄ obstinatio r̄ ip̄niā nō solū differūt̄ fm̄
p̄teritū r̄ futurū s̄z fm̄ q̄sdā soales rōnes ex
d̄rsa cōsideratiōe eoz q̄ in p̄ctō cōsiderari p̄nt̄
ut d̄cm̄ ē . ¶ Ad t̄rtū dicēdū q̄ gr̄as r̄ vitatē
x̄ps fecit̄ per dona spūs sc̄i q̄ hoīb° dedit̄ .
Ad q̄rtū dicēdū q̄ nolle obedire p̄inet ad
obstinatiōe . simulatio p̄niē ad ip̄niāz . sc̄is
ma ad inuidētiam gr̄e frat̄ne : p̄ quā mēbra
ecclie vn̄iuntur .

Ad tertūz sic proce

dit̄ . Videt̄ q̄ p̄ctm̄ i spm̄ sc̄m̄ n̄ sit irremis
sibile . Dic̄ . n. Aug° i li° d̄ v̄bis d̄ni . De nullo
desperādū ē q̄stū partia d̄ni ad p̄niāz addu
cit̄ . s̄z si aliqd̄ p̄ctm̄ eēt̄ irremissibile : eēt̄ d̄ ali
quo p̄ctōze d̄sp̄andū . q̄ p̄ctm̄ i spm̄ sc̄m̄ nō
ē irremissibile . ¶ **P.** Nullū p̄ctm̄ r̄mittit̄ ni
si p̄ h̄ q̄ aīa sanat̄ a deo . sed oīpotēt̄i medi
co null° i sanabilib° lāguoz occurrit̄ : sic dicit̄
glo. sup̄ illd̄ ps̄ : Qui sanat̄ oēs infirmitates
tuas . q̄ p̄ctm̄ i sp̄itū sc̄m̄ n̄ ē irremissibile .
¶ **P.** Libez arbitriū se h̄z ad bonū r̄ ad ma
lū . s̄z q̄stū durat̄ stat° vie p̄t̄ aliqs a q̄cūq̄
v̄tute excidere : cū etiā āgel° d̄ celo cecidit̄
Cū d̄r̄ Job . 4° . In āgelis suis repperit̄ pra
uitatē : q̄sto magi q̄ habitāt̄ domos luteas .
q̄ pari rōe p̄t̄ aliqs a q̄cūq̄ p̄ctō ad statum
iusticie redire . q̄ p̄ctm̄ i spm̄ sc̄m̄ n̄ ē irremis
sibile . ¶ **S.** 3° ē qd̄ d̄r̄ Math . 12° . Qui dixe
rit v̄bū 3° spm̄ sc̄m̄ : n̄ r̄mittet̄ ei neq̄ i h̄ secu
lo neq̄ i fūto . Et Aug° dic̄ i li° d̄ fm̄ōe d̄ni
i mōte . q̄ tāta ē labes h̄ p̄cti q̄ humilitatē
d̄p̄cādū subire n̄ p̄t̄ . ¶ **R.** dicēdū q̄ fm̄
d̄rsas acceptiōes p̄cti in spm̄ sc̄m̄ : d̄r̄simode
irremissibile d̄r̄ . Si . n. dicat̄ p̄ctm̄ i spm̄ sc̄m̄
final̄ in p̄niā : sic d̄r̄ irremissibile : qa nullo
mō remittit̄ . P̄ctm̄ . n. mortale i q̄ hō p̄seue
rat vsq̄ ad mortē : qa i hac vita nō remittit̄
p̄ p̄niāz : nec etiā i fūto dimittet̄ . Scdm̄ at̄
alias duas acceptiōes d̄r̄ irremissibile non
q̄ nullo mō remittat̄ : s̄z qa q̄stuz ē de se h̄z
meritum ut non remittat̄ . r̄ hoc dupliciter .

illud a quo aliquid incipit potest esse perfectum in bono
nec in malo secundum genus suum licet sit imperfectum secundum
seriem processus hominis in melius uel in peius proficiē-
tis. **A**d secundum dicendum quod ratio illa procedit
de peccato ex malicia quam est ex inclinatione habitus
Ad tertium dicendum quod si accipiatur impunita secundum
intentionem Augustini secundum quod importat permanentiam in
peccato usque ad finem: sic planum est quod impunita presuppo-
nit peccatum sic et penitentia: sed si loquamur de impunita ha-
bituali secundum quod ponitur spes peccati in spiritu sancto: sic
manifestum est quod impunita potest esse etiam ante peccatum: potest
enim ille qui nunquam peccauit habere propositum peni-
tendi uel non penitendi si contingeret eum peccare.

Deinde consi-
derandum est de virtus oppositis
scilicet et intellectui. Et quia de
ignorantia que opponitur scie-
nti est sermo cum de causis peccato-
rum ageretur: querendum est nunc de cecitate mentis et
hebetudine sensus que opponuntur dono intellectus.
Et circa hoc queruntur tria. primum utrum cecitas mentis
sit peccatum. 2. utrum hebetudo sensus sit aliud
peccatum a cecitate mentis. 3. utrum hec vitia a
peccatis carnalibus oriuntur.

Ad primum sic proce-
dit. Videtur quod cecitas mentis non sit peccatum. Il-
lud enim quod excusat a peccato non videtur esse peccatum
sed cecitas mentis excusat a peccato. **D**e. n. Joh. 9.
Si ceci estis non habetis peccatum. ergo cecitas
mentis non est peccatum. **R**espondeo. Pena offertur a cul-
pa. sed cecitas mentis est quodammodo pena: ut patet in illis
quod habet **Ysa. 6.** **Ecceca cor populi huius.** n. n. esset
a deo cum sit malum nisi pena esset. ergo cecitas men-
tis non est peccatum. **R**espondeo. De peccato est volunta-
rium: ut **Aug.** dicit. sed cecitas mentis non est volun-
taria: quod ut **Aug.** dicit. **Confess. cogitare vita-**
tem lucet oes amant. Et **ecclesiastes xi. dicit.** Dul-
ce lumen et delectabile oculis videre solem. ergo ceci-
tas mentis non est peccatum. **S**ed 3. est quod **Breg.**
2. moral. cecitatem mentis ponit inter vitia que cau-
santur ex luxuria. **R**espondeo. dicendum quod sic cecitas
corporalis est privatio eius quod est principium corporalis
visionis: ita et cecitas mentis est privatio eius quod est
principium mentalis siue intellectualis visionis: Cuius
quod est principium est triplex. Unum quod est lumen naturale
rationis. et hoc lumen cum preceat ad spiritus aie rationalis
quod preceat ab anima. impeditur tamen quodammodo a prope actu per
pedimenta virtutum inferiorum quibus indiget intellectus
humani ad intelligendum: sicut patet in amantibus et fu-

riosis: ut in primo dictum est. Aliud autem principium in-
tellectualis visionis est aliquid lumen habituale natu-
rali lumini rationis superadditum: et hoc quod est lumen iter-
dum privatur ab anima. et talis privatio est cecitas que
est pena secundum quod privatio luminis gratie quod dicitur pena
ponitur. **U**bi dicitur de quibusdam **Sap. 2.** **Eccecauit il-**
los malicia eorum. Tertium principium visionis intelle-
ctualis est aliquid intelligibile primum per quod homo in-
telligit alia cuius quod est principium intelligibili mens
homo potest intendere uel non intendere. Et quod
ei non intendat contingit dupliciter. Quod quod est ex hoc
quod hoc voluntate spontanea se auertente: a confide-
ratore talis principium secundum illud **ps.** **Noluit intel-**
ligere ut bene ageret. Alio modo per occupationem me-
tis circa alia que magis diligit: quod ab inspectore
huius principium mens auertit: secundum illud **ps.** **Supce-**
cidit ignis. s. occupat: et non videtur solem: et utroque
modo cecitas mentis est peccatum. **A**d primum
ergo dicendum quod cecitas que excusat a peccato est que con-
tingit ex naturali defectu non potestis videre. **A**d
secundum dicendum quod ratio illa procedit de secunda ce-
citate que est pena. **A**d tertium dicendum quod intelligere
vitaeque cunctis est secundum se amabile: potest tamen per acci-
dens esse alicui odibile in quantum. s. per hoc impeditur ab
alijs que magis amat.

Ad secundum sic pro-
cedit. Videtur quod hebetudo sensus non sit aliud a
cecitate mentis. Unum. n. vni est contrarium. sed do-
no intellectus opponitur hebetudo: ut patet in **Breg.**
1. moral. cui etiam opponitur cecitas mentis: eo
quod intellectus principium quodammodo visuus deficiat: ergo he-
betudo sensus est idem quod cecitas mentis. **R**espondeo.
in 3. moral. de hebetudine loquens nominat eas
hebetudines sensus circa intelligentiam. sed hebe-
tari sensu circa intelligentiam nihil aliud est vi-
desse quod intelligendo deficere: quod pertinet ad mentis
cecitatem. ergo hebetudo sensus idem est quod cecitas
mentis. **R**espondeo. Si aliquid differunt maxime videtur
in hoc differre quod cecitas mentis est voluntaria: ut
sermo dictum est. hebetudo autem sensus est naturalis defectus
sed defectus naturalis non est peccatum. ergo secundum hoc hebetudo
sensus non est peccatum: quod est in **Breg.** 9. n. n. u-
rat ea inter vitia que ex gula oriuntur. **S**ed 3. est quod
diuersarum causarum sunt effectus. sed **Breg.** 3. mo-
ral. dicit quod hebetudo mentis oritur ex gula: cecitas
autem mentis ex luxuria. sed hec sunt de facta vitia. ergo in ista
sunt diuersa vitia. **R**espondeo. dicendum quod hebes acu-
to opponitur. Acutum autem dicitur aliquid ex hoc quod est
obtusius penetrare non valens. sicut autem corporalis